

2016 m. rugsėjo 1 d.

Gerbiamieji gimnazijos vadovai, mokytojai, mieli moksleiviai,

Prisipažįstu, kad dabar man kalbėti – ir lengva, ir sunku. Lengva, nes su jaunimu, su moksleiviais visada greitai randu bendrą kalbą, visada jaučiuosi laisvas ir atviras. O sunku dėl to, kad šiandien man suteikta tikrai didelė garbė, ir aš esu ne tik labai dėkingas, bet ir labai sujaudintas.

Ačiū Jums už pasitikėjimą manimi ir mano darbais. Priimu šią Jūsų dovaną kaip įpareigojimą ir toliau būti su jaunimu, su moksleivija ir su Lietuva.

Lankydamasis mokyklose, mintimis dažnai grįžtu į savo vaikystę, į tuos metus, kai pats Kauno gatvėmis, eidavau į pradžios mokyklą, po to – į gimnaziją. Visada išskyla mintis, kad čia aš gavau ne tik dėstomų dalykų žinių. Čia ir aš, ir visa mano karta, formavomės kaip žmonės, kaip asmenybės, kaip lietuviai ir piliečiai.

Yra graži eilėraščio eilutė, labai tinkanti apibūdinti mokyklai: čia – kelio pradžia. Taip ir yra: būtent čia pirmiausiai suvoki, koks tu esi žmogus, būtent čia suvoki ir pajauti, kam tu priklausai.

O priklausai savo tautai su visa jos istorija ir dabartimi, viltimis ir lūkesčiais. Priklausai savo Lietuvai kaip šeimai, kurioje veikia bendros vertybės, bendras rūpestis šalia esančiu žmogumi, bendri įsipareigojimai.

Mokykla – patikėkite mano patirtimi – tikrai ne tik žinių šaltinis. Tai pirmiausiai – žmogiškumo šaltinis, tėvynės meilės šaltinis, išminties ir pasitikėjimo savimi ir kitais šaltinis. O svarbiausia – kad šitas šaltinis neišsenka, jo versmė dvasiškai stiprina ir lydi visą gyvenimą.

Visa tai sakau, nes žinau iš savo patirties, visa tai atsinešu iš atsiminimų, siekiančių mano mokslų metus. Viskas, ką gyvenime vėliau padariau gero ir prasmingo kaip žmogus, kaip specialistas ar kaip politikas, prasidėjo mokykloje. Čia man buvo įskiepytos tikrosios vertybės, ir už tai aš savo mokytojams esu ir visada būsiu dėkingas. Kaip ir dėkingas tiems mokytojams, kurie tai daro šiandien: rūpinasi vaikų lavinimu, negailėdami nei širdies, nei gyvenimo išminties.

Todėl sakau Jums visiems, ir vaikai, ir mokytojai: ateis laikas, ir jaunuoliai baigs mokyklą, pasuks kiekvienas savo keliu. Tačiau Jūs visiems laikams liksite susieti dvasiškais ir žmogiškais ryšiais.

Visada vaikai į mokytojus žvelgs su dėkingumu, o mokytojai į vaikus – su viltimi ir tikėjimu.

Todėl negailėkite vieni kitiems gerų žodžių ir gerų jausmų – dalykite ir semkite juos visa širdimi. Manau, kad tai – svarbiausia kiekvienoje mokykloje. Ir ugdymo, ir gyvenimo mokykloje.

Tikiu Jumis, mano jaunieji bičiuliai! Tikiu Jumis, brangūs pedagogai ir visi mokyklos bendradarbiai.

Ačiū Jums už suteiktą man garbę. Prisiimu ją su viltimi, kad dirbame ir dirbsime tą patį Lietuvos kūrimo darbą, ištikimai tarnaudami savo valstybei, savo tautai ir šalia esančiam žmogui.

Ačiū Jums!